

A budapesti postaigazgatóság munkája Sztálinváros postájáért

A Szocialista Posta augusztus 5-iki száma foglalkozott Sztálinváros postájával, ahol különösen jól mérhető le, milyen következetes harcra van szükség a minőségi munka megjavítására. A budapesti igazgatóság megbízottja már akkor azzal a céllal tartózkodott Sztálinvárosban, hogy megozdja az évek óta húzóódó problémát s olyan hivatalt szervezzen Sztálinváros postájából, amely mindenképpen méltó a békétábor láng-lelkű vezére, Sztálin elvtárs nevére.

Azóta egy hónap telt el. Mindannyiunkat érdekel, mi telt a budapesti postaigazgatóság Sztálinváros postájáért, siker koronázta-e az erőfeszítéseiket? Mindennek megvizsgálására ment ki a minisztériumból egy bizottság, amely részletesen megismerlte a hivatalt s megvizsgálta dolgozóinak munkáját.

A bizottság megállapította, hogy az igazgatóság azzal kezdte a munkát, hogy feltárta a hiányosságokat. Ezek a munkafegyelm hiányában és a nagyfokú szakképzetlenségben csúcsosodtak ki. Nem elégedtek meg a hibák feltárással és leírásával, hanem hozzáfogtak a konkrét segítséghez. Az igazgatóság élenjáró dolgozóiból vállalkoztak többen, hogy helyszíni munkával tanítják meg a hivatalt dolgozóit helyesen kezelni. Ezalatt az egy hónap alatt első sorban segédeszközöket készítettek a dolgozók részére minden osztályon. Kaptak részletes munkahelyutasítást a hivatalvezető, a raktárkezelők, a kézbesítő csoportvezető, a leadóosztály, a pénzfelvévő és kifizetőosztály, a rovatoló és kiosztó munkahely és a táviratkezelők.

A hivatalnál hiányzó kimutatásokat is elkészítették. Ma már megfelelő kimutatás van a kiadott ellátmányokról és bizonyítványokról, a pénztárkulcsokról, a váratlan főpénztári vizsgálatok eredményéről, a pénztárak váratlan ellenőrzéseiről stb. s részletes utasítás van a hivatalvezető teendőiről.

Az igazgatóság megbízottja elkészítette a fiókbérlők kimutatását is s az a falon van, ahol könnyen lehet tájékozódni. Öröndetes és igen nagy segítségnyújtás a dolgozók részére az is, hogy pontos munkahely utasítása van a rovatolásnak és a leadásnak. Egy hónappal ezelőtt még a fiókbérlőket az osztotta be, aki éppen ráért, vagy akarta. Most már ennek is van felelőse. A leadókon, Orosz Antalón és Bányai Katalinon, kívül más nem nyulhat a fiókbérlők anyagához.

Javult a rovatolás munkája is. Az igazgatóság dolgozói a forgalomhoz alakulva elkészítették az 56 fiók felírását s ezzel megteremtették a lehetőségét a sztálinvárosi dolgozóknak kötegek készítésére, azaz az anyag kidolgozására.

Egyik legjobban elhanyagolt terület a raktár volt. Szabó János szaktárs, aki mint rovatoló gyenge munkát végzett, mint raktáros igen jól megállja a helyét. A bizottság a raktárkezelésben semmi féle hibát nem talált, az egyenlegek pontosan egyeztek.

A belszolgálatosok munkájának pontos behatárolása szintén meghozta gyümölcsét. Az addig elmaradt érkeztetést most már pontosan megcsinálják, s a járatokat pontosan fogadják.

A dolgozók többségére igen jó hatást tett, hogy az igazgatóság időt s fáradságot nem kímélve küzdött a munka megjavításáért. Az első napok küzdelméhez az öntudatosabbak maguk csatlakoztak, s a maguk módján igyekeztek hozzájárulni a sikerhez. Somorácz Imre szaktárs, a hivatal egyik jó kézbesítő körútján magával vitte az új kézbesítőt, Tanács Magdolnát, s megmagyarázta, milyen felelősséget jelent a sztálinvárosi dolgozókkal szemben, hogy minden levelet pontosan kézbesítsenek. Elmondta, hogy azelőtt, a város építésének kezdetén még csak 30 százalékát tudták a leveleknek kézbesíteni, mert nem ismerték a címzetteket. Most már 90 százalékát kézbesítik, s még többet tudnának kézbesíteni, ha pontosan utána járna minden kézbesítő a címzettek lakhelyének. Tanács Magdolna megszívlette a tanítást s egyike lett a legjobb kézbesítőknél és a külterületi kézbesítéstől behozták belterületre kézbesíteni.

Jól mutatott rá az igazgatóság megbízottja a többi jól dolgozó kézbesítő munkájára is. Egy hónapja még feliratok nélkül voltak a kézbesítők asztalai. Csak Dudás Károly és Bukó Ferenc rendezte anyagát jelölt fiókok mellett. Egy hónapi munka után ezen a területen is rend van s a kézbesítők anyagukat megjelölt fiókbeosztás mellett dolgozzák fel. Rájöttek a dolgozók, hogy a jó járatbeosztás, ami azelőtt kicsiségnek látszott, igen nagy dolog s megkönnyíti munkájukat.

Az igazgatóság legjobb dolgozói a maguk munkaterületén segítettek az új sztálinvárosi posta kialakítását. Megérdemlik, hogy névszerint dicséretet kapjanak: Bencze Elemér, Fülöp János, Gabnai Pál, Lukácsa Béla, Pintér Zoltán, Pajor Ferenc, Német István, Somorjai Ignác, Gáspár László, akik példát mutattak, hogyan kell segíteni a hivatalok dolgozóit, jelen esetben Sztálinváros tek a postáról.

Erre a segítségre pedig nagy szükség volt. S pontosan a sztálinvárosi posta munkájának rendbehozása bizonyítja, hogy csak az az igazgatóság végez jó munkát, amelyik kemény kézzel tud beavatkozni az olyan esetekbe, ahol arra szükség van. Bebizonyosodott, hogy az elnéző hivatalvezető, a hibákat elkenő felülvizsgálat csak rontani tudja a hivatalt s nem előrevinni. Pár hónapja még nem merték a dolgozókat fegyelmezni. Így aludhatott nyugodtan otthon szolgálati idő alatt pl. az egyik fegyelmezetlen kézbesítő, akit hasonló magatartású társaival együtt már elküldtek a postáról.

A minisztériumi bizottság általában megállapította, hogy szép munkát végzett a postaigazgatóság Sztálinváros postájának rendbehozásán.

Hibák azonban még vannak.

Hiányos még a díjhiánynyitványtárás mert augusztus 2. óta az ellenőrzés csak 3 db. díjhiányt állapított meg. Az odahelyezett tisztitanfolyamos dolgozóktól várják most azt, hogy ezen a téren is vend legyen. Sok még mindig az elintézetlen tudakozvány és sok levelet hoznak még vissza a kézbesítők. Hiányosság, hogy nincs még mindig olyan s annyi megfelelő kézbesítő, mint amennyire szükség lenne. Egy hónap pal ezelőtt az igazgatóság csak hibákat állapíthatott meg. Ez az egy hónap a szervezés és a fokozatos rendbehozás időszak volt. Ha az igazgatóság munkáját jellemezni akarnánk, azt mondhatnánk, hogy elkészítette a pontos, jó keretet a jó hivatali váláshoz. Most a sztálinvárosi dolgozokon van a sor hogy bebizonyítsák, tudnak jó hivatalt, később mintahivatalt is csinálni Sztálinvárosból.

Ma még mindennapos, hogy a kézbesítők visszahoznak kézbesítetlen leveleket két telefirkálva minden szöveggel. Az odahelyezett Sárovari János sztálinvárosi kézbesítő nevelő munkával tanítja őket, a kézbesítetlen küldemények helyes, szabályos elintézésére. Egyre jobb munkát végeznek ezen a területen is.

Az eredmények elérése mellett most jött el a szakoktatás megkezdésének az időszaka. Foglalkozni kell a sztálinvárosi dolgozókkal, rendszeresen nevelni, tanítani, kemény kézzel vezetni.

Rendet kell teremteni a távbeszélőnyugták beszédésénél is, mert jelenleg több mint 23.000 forint van beszédellenül, egyszerűen azért, mert nem volt gazdája ennek a munkakörnek sem. Az újonnan felvett dolgozók nem értettek hozzá, a régiek, pl. Biczó szaktárs pedig nem volt hajlandó rendes munkát végezni ezen a területen.

A minisztérium bizottságának az egyöntetű véleménye szerint a megkezdett utat nem szabad abbahagyni, ha kell, az igazgatóság rendelje meg ki tovább egy hónapra megbízottját, aki ezalatt az idő alatt minden munkahelyre bevezeti a legjobban rátermett dolgozót. Akkor aztán elmondhatja nyugodtan az igazgatóság, hogy minden segítséget megadott a sztálinvárosi postának.

A minisztérium sem csinál abból titkot, hogy az ország valamennyi postahivatala közül legjobban érdekli Sztálinváros. El kell érni együttes jó munkával, hogy a felfelé vezető úton haladó hivatal, meginduljon a mintahivatallá válás útján. December 31-ig, Sztálin elvtárs születésnapjáig, az igazgatóság segítségével a nagy ünnepre mintahivatallá kell tenni nemzeti büszkeségünk: Sztálin város postahivatalt.

Garamvölgyi András